

відокремлення формалізованих процедур внутрішнього аудиту, але, що є більш істотним, максимально збільшити в програмі аудиту частку автоматизованих процедур, що покладаються на неформальні методики професійного судження.

Автоматизована система внутрішнього аудиту буде ефективно працювати й забезпечувати релевантною інформацією вище керівництво підприємства лише за умов формування функціоналу контролю: програмного забезпечення безперервного аудиту, технічного обладнання інформаційних технологій, логічної безпеки доступу до інформаційної системи внутрішнього аудиту, потенційного приховування небажаних подій у системі підприємства [3]. На підприємствах ці функції доцільно передати окремому ІТ відділу або третім сторонам, що стане запорукою інформаційної безпеки підприємства загалом.

Список використаних джерел:

1. Ячнева Л.М. Аудит з застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій : монографія / Л. М. Ячнева. Х. : ХДУХТ. 2011. 294 с.
2. Manson, S., McCartney, S., Sherer, M., Wallace, W. "Audit automation in the UK and the US: A comparative study". *International Journal of Auditing*. Vol. 2. No. 3 (Nov.). 1998. pp. 233-246.
3. Крутова А.С. Удосконалення внутрішнього аудиту з використанням інформаційно-комунікаційних технологій / А.С. Крутова, Л.М. Ячнева, А.О. Семенець // Економічна стратегія і перспективи розвитку сфери торгівлі та послуг: зб. наук. пр. / відпов. ред. М.В. Чорна. – Харків: ХДУХТ, 2019. – Вип. 1 (29). – С. 37-49.

Чобану К. І., студентка
Науковий керівник: Волчек Р. М.,
к.е.н., доцент
Одеський національний економічний
університет, м. Одеса, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

Важливою практичною проблемою у веденні бухгалтерського обліку є забезпечення достовірності показників обліку і фінансової звітності. Одним із засобів такого забезпечення є інвентаризація як метод бухгалтерського обліку. Особливості інвентаризації досліджуються багатьма вченими, серед яких Бутинець Ф. Ф., Дорош Н. І., Лінник В. Г., Пилипенко І. І., Сопко В. В., Швець В. Г., Шевчук В. О. та інші.

Для того, щоб визначити проблеми проведення інвентаризації активів, зокрема основних засобів, необхідно прийняти до уваги основні принципи її проведення, наприклад, безперервність, документальне оформлення, економічність, матеріальна відповідальність та інші [1, с.143].

Інвентаризація основних засобів як будь-який процес складається з таких етапів як перевірка фактичної наявності основних засобів, їх стану та інші. Інвентаризацію повинна проводити інвентаризаційна комісія на підприємстві у присутності матеріально-відповідальної особи. На підготовчому етапі необхідно перевірити наявність та стан технічних паспортів, наявність документів на основні засоби, які передані в оренду, тимчасове використання. До них

відносяться акти прийому-передачі, договори оренди, інвентарні картки на об'єкти. Також необхідно перевірити наявність та правильність оформлення реєстрів аналітичного обліку, серед яких типова форма ОЗ-6 «Інвентарна картка обліку основних засобів», ОЗ-7 «Опис інвентарних карток з обліку основних засобів», ОЗ-8 «Картка обліку руху основних засобів». Безпосередньо при проведенні інвентаризації необхідно у письмовому вигляді оформити розписки, які підтверджують передачу у бухгалтерію усіх прибуткових на видаткових документів на об'єкти основних засобів, їх оприбуткування та вибуття. Наступним кроком є встановлення фактичної наявності основних засобів та оцінка придатності основних засобів у експлуатації та заповнення інвентаризаційного опису. У кінці інвентаризації необхідно перевірити описи і відобразити кількісні та цінові показники по даним бухгалтерського обліку. Якщо була виявлена нестача, необхідно скласти звіряльну відомість результатів інвентаризації основних засобів, оформити протокол засідання інвентаризаційної комісії та затвердити його. На підставі звіряльної відомості та протоколу відображаються інвентаризаційні різниці в обліку підприємства. [2, с. 17-18].

Список використаних джерел:

1. Бухгалтерський словник / за ред.. Ф. Ф. Бутинця. – Житомир : ПП «Рута», 2001. – 224 с.
2. Власова М. Інвентаризація основних засобів / М. Власова // Баланс. – 2019. - №12. – с. 17-18.

Шандалюк І.О., студентка
Науковий керівник: Костриченко В.М.,
к.е.н., доцент, Національний університет водного
господарства та природокористування
м. Рівне, Україна

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ АСОРТИМЕНТНОЇ ПОЛІТИКИ

Асортиментна політика - діяльність, пов'язана з плануванням і здійсненням сукупності заходів і стратегій по формуванню конкурентних переваг через реалізацію концепції позиціонування з метою забезпечення відповідного прибутку підприємства.[1]

Важливим елементом асортиментної політики є своєчасне внесення в асортиментну карту змін, які базуються на врахуванні споживчої цінності товару і розширюють коло його можливих покупців.

На основі вивчення ринку і перспектив його розвитку підприємство отримує вихідну інформацію для вирішення питань, пов'язаних з формуванням, плануванням асортименту і його вдосконаленням.

Асортиментна політика передбачає:

- визначення реальних і перспективних потреб у товарах;
- розрахунок основних показників асортименту і оцінку його раціональності;